

B. T.

Christus in de troon van God

Hebreeën 1:3; 8:1; 10:12; 12:2

Inleiding

De Geest van God legt, als Hij aan de Hebreeën schrijft, veel nadruk op de verbinding die bestaat tussen de troon van God en de Heer Jezus. En ieder die weet Wie God is en wat de mens is, hoeft er niet lang over te denken om de grote waarde hiervan te begrijpen.

Er zijn twee dingen, die de Joden als zodanig nooit toegeven. Dat was hun grote probleem, toen het ongeloof hun volk begon te overspoelen. En die weigering is tot op heden de leugen van het ongelovige jodendom.

Het eerste is dat God tot de mens is afgedaald, dat Hij werkelijk is neergedaald en Zich niet heeft beperkt tot een openbaring van Zichzelf. Dit laatste zouden de Joden gemakkelijk hebben toegegeven. Hun vroegere bestaan was geheel gegrond op een openbaring van Gods tegenwoordigheid. Maar de tegenwoordigheid van God persoonlijk op aarde, God die waarlijk Mens geworden is, dat is iets vreemds voor het Jodendom. Het systeem, ontworpen door zijn rabbijnen, verwerpt dat resoluut.

De tweede grote waarheid waartegen het Jodendom zich verzet, is niet dat God is neergedaald maar dat de mens verhoogd is en zich bij God kan bevinden. Het Jodendom heeft zijn specifieke plaats op aarde, het is ook in wezen voor de aarde. Zelfs vanuit het verhevenste gezichtspunt is het aards en niet hemels. De bedoelingen van God met het volk en de heerlijke plannen die Hij bewaart voor

Israël, hebben ook de zegen van dit volk op aarde op het oog. Hoewel ik er niet aan twijfel dat, als de wegen van God met de aarde voleindigd zijn, de gelovige Joden evenals de andere gelovigen hun plaats zullen hebben in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, met een verandering van toestand.

Maar in de loop van de aardse bedelingen vindt het Jodendom zijn plaats niet in de hemel, maar juist op aarde. Daarom was de gedachte van een Mens in de hemel ondenkbaar voor hun geest. Als de Heilige Geest dan ook aan de Hebreëen schrijft, geeft Hij aan deze waarheid heel veel nadruk, terwijl Hij ze eveneens grondt op de oudste goddelijke geschriften die de Joden bezaten. Psalm 110 heeft een zeer nauwe relatie met de hele leer van de Hebreënbrieff. Onze Heer Zelf heeft Zich ervan op een kritiek moment bediend bij de Joden (Matt. 22).

\

Hebreëen 1

De Heer Jezus wordt gezien vanuit verschillende oogpunten, als Hij in de troon van God gezeten is. In hoofdstuk 1 houdt het verband met Zijn persoonlijke heerlijkheid: de Messias was waarachtig goddelijk. Niet alleen was Hij daarboven verheerlijkt, niet alleen had God Hem verhoogd boven Zijn medegenoten, wat waar was. Maar Hij was God Zelf. Hij die Mens geworden was, was God. Hij Die God was, had Zichzelf verwaardigd Mens te worden. En nu Hij naar de hemel is opgevaren, is Hij niet alleen als God maar als Mens opgevaren. Zo is God in Hem neergedaald, en de Mens verhoogd. Hij is niet opgehouden God te zijn. Hij kon niet ophouden te zijn wat Hij was, maar Hij heeft de mensheid voor eeuwig verbonden met Zijn eigen Persoon, gezeten op de troon van God.

In dit gedeelte wordt dat verbonden met het werk dat Hij volbracht heeft. Want het is duidelijk dat in het oog van God de waarde van het werk afhangt van de heerlijkheid van de Persoon Die het heeft verricht. Zo is het ook onder de mensen. Wie zou menen dat een daad van onszelf afhangt, en niet tevens van de persoon die het gedaan heeft? Dezelfde woorden, uitgesproken door personen met een verschillend karakter of positie hebben verschillende gevolgen. Dat laat ons zien wat een machtige bron van kracht en zegen de christen vindt in het vasthouden aan de eeuwige heerlijkheid van de Persoon van Jezus.

Daarom wordt hier gezegd dat Hij de uitstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn wezen. Merk op dat er niet gezegd wordt de afdruk van een 'Persoon'. Ieder Persoon is zichzelf: de Vader is zichzelf, de Zoon zichzelf, de Heilige

Geest zichzelf. Er wordt nooit gezegd dat Christus de afdruk van de Vader is. Hij is het beeld van de onzichtbare God. Het woord dat we hier hebben, vinden we nergens anders. Zijn **zelfstandigheid**. Hij Die alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht, is, nadat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand heeft gebracht, gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge

Daaraan kon het schepsel niet deelhebben. Jezus, een goddelijk en heerlijk Persoon, heeft het werk alleen ondernomen. Hij zou Zijn zetel niet hebben willen innemen zonder het volmaakt te hebben volbracht. Hij heeft Zich niet eerder neergezet, dan nadat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand had gebracht. Pas dan en niet eerder – niet voordat de zonde geheel was weggenomen – heeft Hij Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge.

Onze zonden zijn dus weggedaan overeenkomstig de plaats van verheerlijking die Hij inneemt. De Heer Jezus heeft niet alleen Zijn plaats op de troon van God ingenomen als een goddelijk Persoon. Hij was en is voor eeuwig een goddelijk Persoon. Als hij dat niet was geweest, had Hij daar niet kunnen gaan zitten, zoals Hij gedaan heeft. Maar Hij is verheerlijkt in de troon, omdat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand heeft gebracht. Wat een volmaakt getuigenis voor de gelovigen, dat de zonden absoluut zijn weggenomen! Zo verenigt God in Zijn genade, met volmaakte wijsheid, samen:

- het geloof in de persoonlijke heerlijkheid van de Zoon,
- met het zien van de plaats die Hij nu inneemt als de verheerlijkte Mens,
- en de vreugde die voortkomt uit de wetenschap van de reiniging van onze zonden voor God.

Deze drie dingen kunnen we niet van elkaar scheiden, zonder schade voor onszelf. Als je er een weglaat, verliezen de andere hun kracht. Als je de heerlijkheid van Christus weglaat, hoe kan dan de kracht van de reiniging blijken in de vergeving van onze zonden? Maar als je vasthoudt aan Zijn persoonlijke heerlijkheid, kun je ook de vergeving leren kennen, naar de heerlijkheid van Zijn zitten op de troon. Als Hij verheerlijkt is, nadat Hij onze zonden op Zich heeft genomen, is het noodzakelijk dat ze allemaal volkomen zijn weggedaan.

Hebreeën 8

In Hebreeën 8 vinden we een heel andere blik op de troon. Eertijds waren wij slaven van de zonde, en wij moeten ons nu dood houden voor de zonde, omdat we

daartoe het recht hebben door de dood en opstanding van Christus. Als we geloven in de Heer Jezus en in de vergeving van onze zonden door Hem, zijn wij gebracht in een levende betrekking met God. Onze zonden zijn weggedaan en de zonde is op het kruis geoordeeld. Als gevolg daarvan wordt de zonde een vreemde zaak voor ons. De nieuwe goddelijke natuur, waarin we in betrekking tot God staan, kent geen zonde. De oude natuur is een voortdurende hinderpaal, die we leren te haten.

Maar doordat we nog altijd die oude natuur hebben, hoewel we door het geloof ervan verlost zijn, staan we bloot aan de aanvallen van de satan, die zich bedient van de wereld om op ons zondige vlees te werken. Wij hebben dus een Hogepriester nodig. Wij hebben de beste die God ons kan geven, de enige waarop iemand kan vertrouwen, zodat 'wij zo'n Hogepriester hebben, die is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van de Majesteit in de hemelen'.

Wij vinden hier de heerlijkheid van onze Hogepriester. Die heerlijkheid is verbonden met Zijn priesterschap, Zijn verzoeningswerk en Zijn Persoon. Hij zou zich niet kunnen bevinden op een minder verheven plaats dan in de troon van God. God heeft Hem daar geplaatst. Dat is de heerlijkheid gegeven aan Hem, Die voor ons tussenbeide treedt en bezig is om ons door de woestijn te laten reizen.

Hebreeën 10

Maar in Hebreeën 10:12 vinden wij het nauwe verband tussen het offer en het hogepriesterschap. 'Maar Hij, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd heeft, is voor altijd gaan zitten aan Gods rechterhand'. Hij heeft zich niet kortstondig neergezet. Het offer was volmaakt, de gevolgen beslissend. Daarom heeft Hij zich voor *altijd* gezet aan de rechterhand van God. Er is niets meer te doen om onze zonden weg te doen.

Zeker, Hij zal uit de hemel terugkomen om Zijn bruid aan Zich voor te stellen, en ook om de wereld te oordelen. Maar als het gaat om onze zonden weg te doen, daartoe zal Hij Zich nooit van de troon verheffen. Het feit dat Hij Zich daar bevindt, is de waarborg dat de zonde is weggedaan. Als ik de troon aanschouw en zeker weet dat de Zoon van God daarop zit, kan er geen enkele twijfel zijn. Mijn zonden zijn weggenomen.

Er zijn mensen die menen dat die gedachte onze afschuw van de zonde vermindert. Dat is een tegenwerping van ongeloof, niet van heiligheid. Het kan een schijn van jaloesheid geven op wat goed is. De gedachte komt in werkelijkheid voort uit ongeloof tegenover God en uit ongeloof in de kracht van het offer van Christus. De

gelovige moet de zonde haten en zich ervoor dood houden. Niet alleen omdat zijn nieuwe natuur een afkeer heeft van de zonde, maar omdat hij weet hoe de overwinning is behaald en welke prijs er is betaald! Wij moeten wandelen in overeenstemming met de waarheid dat al onze zonden zijn weggedaan. Als we dat niet doen en behagen hebben in de zonde:

- Dan verliezen we de verlossing uit het oog die Christus voor ons heeft bewerkt.
- Dan openbaren we de menselijke natuur, die ver van God is.
- Dan missen we de plaats van zegen waar Christus ons heeft ingevoerd door Zijn bloed.

Hebreeën 12

De vierde plaats waar de troon genoemd wordt, is Hebreeën 12:2. Daar zien we de Heer Jezus gezeten aan de rechterhand van de troon als Getuige, dat God tegen de wereld is en voor Hem Die de wereld verworpen heeft als de Overste leidsman en Voleinder van het geloof, het volmaakte Voorbeeld voor de wandel door geloof op aarde.

Als zodanig heeft Hij geleden. Hoe groter het geloof was, hoe groter het lijden. De Heer Jezus is niet alleen het Voorwerp van geloof voor anderen. Hij heeft Zichzelf verwaardigd Mens te worden, en een Man van geloof! En als Mens heeft Hij al het lijden gekend, evenals al de vreugde, zoals geschreven staat: 'Die om de vreugde die voor Hem lag, het kruis heeft verdragen, terwijl Hij de schande heeft veracht, en Die is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God.'

Niet om wat Hij zou ontvangen, heeft de Heer het werk volbracht; maar het was Zijn eigen genade, om de vreugde die voor Hem lag. Ongetwijfeld bezat Hij alle dingen. Hij had niets nodig, dat men Hem zou kunnen geven. Zo zou je als christen ook niet moeten zeggen dat de beloning de beweegreden is voor jou. Je begint de loopbaan door de kracht van Gods genade aan het hart geopenbaard. Dat alleen scheid je van de wereld en het bevrijdt een mens van zichzelf. Het is het gevolg van het volmaakte verlossingswerk. Je weet dat je begint met de gunst van God, en je krijgt aanmoediging door de heerlijkheid aan het eind van de loopbaan.

Een volheid van liefde heeft de Heer op aarde gebracht, maar toen Hij Zich op aarde te midden van de zondaars bevond en overal werd verworpen, heeft de gedachte aan de toekomstige gevolgen Hem ondersteund in Zijn leven van liefde. Om de vreugde die voor Hem lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht. God

heeft daarop geantwoord door Hem aan de rechterhand van de troon van God te doen zitten, juist op het ogenblik dat alles verloren scheen. Want het laatste wat de wereld van Hem heeft gezien, was het kruis.

Voor zover het voor mensen te onderscheiden was, was er een totale overwinning op de Zoon van God behaald. De raadsbesluiten van God waren schijnbaar ingestort bij het kruis van Jezus. Hij was de enige rechtvaardige Mens, de enige rechtvaardige Rechter, de Meester. Toch heeft Hij de troon niet ontvangen, maar het kruis. Hij was de Messias van Israël, maar werd veracht en verworpen door de mensen. Hij was het Voorwerp van het geloof van de discipelen, maar allen hebben Hem verlaten en zijn gevlucht. Het scheen of er niets meer overbleef. Maar het geloof kijkt niet naar de aarde, naar de mens, het kijkt naar God. En het ziet dat de Verworpene, de door de wereld Gekruisigde, gezeten is in de troon van Gods heerlijkheid. En als het ogenblik gekomen is voor God om Hem in Zijn heerlijkheid te openbaren, zal Hij alle menselijke gedachten beschamen en zal Hij bewijzen dat het geloof altijd gelijk heeft! En het geloof heeft alleen maar gelijk, omdat dit het antwoord is in het hart van mensen op de openbaring van God.

Moge de Heer ons geven dat we ons verheugen in zo'n Heiland en in de hoop die we hebben. Nog niet als werkelijk bezit, maar wel in de zekerheid dat we met Hem verheerlijkt zullen worden. Wij kunnen vanuit dit toneel van ellende opzien naar de troon van waaruit Hij zal neerdalen, om ons Zelf te komen halen en ons te verplaatsen naar het Huis van de Vader.